

4.1 De Wet veiligheidsregio's stimuleert niet of nauwelijks dat de 25 algemeen besturen van veiligheidsregio's komen tot gezamenlijke kaders, een gezamenlijk beeld van de landelijke slagkracht en uniforme regels en uitgangspunten voor brandweezorg.

De brandweezorg in Nederland is georganiseerd in 25 veiligheidsregio's die ieder hun eigen koers kunnen bepalen. Interregionale samenwerking op het gebied van brandweezorg wordt door de wet niet gestimuleerd. De brandweer mist voor een aantal onderwerpen een duidelijke regievoerder. Er is bijvoorbeeld geen zicht op de gezamenlijke interregionale brandrisico's en landelijke slagkracht. Veiligheidsregio's zijn autonoom in het maken van keuzes over wel of niet materieel en deskundigheid - zonder rekening te hoeven houden met de behoefte of de keuzes van buurregio's.

De besluitvorming in een veiligheidsregio over takenpakket, mensen en materieel van de brandweer is sterk gericht op de vraag hoe ze met zo min mogelijk middelen binnen de eigen regio kan voldoen aan de wettelijke eisen.²⁸ Het is een belangrijke politiek-bestuurlijke afweging om te bepalen hoe de balans tussen brandweertaken wordt ingevuld: de 90% kleine, veel voorkomende incidenten of de 10% die misschien een grotere maatschappelijke impact heeft en waarvan de effecten zich ook nog eens over regiogrenzen voordoen.²⁹ Dat wordt niet tot nauwelijks geadresseerd en er is eigenlijk ook geen goed platform voor. Dat komt met name omdat er op centraal niveau geen sprake is van eenduidige organisatie en bevoegd bestuur van de brandweer. De gezamenlijke maatschappelijke opgave van de brandweer wordt daarom niet vastgesteld, terwijl dat wel wenselijk is.

Diversiteit veiligheidsregio's

Een voorbeeld van de diversiteit van veiligheidsregio's betreft de waterongevallenbestrijding. Twee veiligheidsregio's, ieder aan één zijde van dezelfde rivier, kunnen verschillende bestuurlijke keuzes maken over de invulling van de rol van de brandweer bij waterongevallenbestrijding. Deze bestuurlijke keuzes werken direct door op de kans op redding, maar ook op de samenwerking in de operationele inzet door brandweereenheden van de twee brandweerkorpsen.

Illustratie 1: diversiteit veiligheidsregio's

Over de gezamenlijke risico's, de landelijke en gezamenlijk benodigde slagkracht en de interregionale samenwerking is geen gezamenlijke bestuurlijke besluitvorming. Betrokkenen spreken ook wel van een 'bovenregionaal niemandsland'. Wel is er op het gebied van enkele specialistische taken samenwerking tussen de veiligheidsregio's. Het ontbreekt aan een landelijke norm en landelijk bijgehouden overzichten van de taken, middelen en slagkracht van de veiligheidsregio's gezamenlijk. Maar recent onderzoek van het IFV laat zien dat gemiddeld in Nederland bijna dagelijks sprake is van grootschalig brandweeroptreden. Bij een op de drie incidenten vraagt de veiligheidsregio om bijstand en is sprake van interregionaal optreden.³⁰ Iedere veiligheidsregio rekent op bijstand en steun van de omliggende veiligheidsregio's, ook wanneer deze veiligheidsregio's bezuinigen in slagkracht of taken afstoten.

²⁸ Zo gaf een respondent aan: "Iedereen kijkt enkel binnen de eigen regio".

²⁹ Weewer. Grenfell. Over aanvaardbare risico's en als het dan toch misgaat. IFV. Blog.

³⁰ Brandweeracademie, 2019. Grootschalig brandweeroptreden 2016-2018. IFV.